

בעזרת השי"ת

גליון פרשת תרומה

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ רבי יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שיחת מו"ר שליט"א לפרשת תרומה

כ ויקחו לי תרומה.

איתא במדרש רבה:

הה"ד (משלי ג) כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעזובו אל תעזובו את המקח שנתתי לכם. יש לך אדם שלוקח מקח יש בו זהב אין בו כסף, יש בו כסף אין בו זהב, אבל המקח שנתתי לכם יש בו כסף שנאמר (תהלים יב) אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף. יש בו זהב שנאמר (שם יט) הנחמדים מזהב ומפז רב יש אדם לוקח שדות אבל לא כרמים כרמים ולא שדות אבל המקח הזה יש בו שדות ויש בו כרמים שנא' (שיר ד) שלחך פרדס רמונים יש לך אדם לוקח מקח ובני אדם אינן יודעין מהו אבל משכר הסרסור נתודע מה לקח כך התורה אין אדם יודע מה היא אלא משכר שלקח משה שנאמר (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן אור פניו בדברו אתו ויש לך מקח שמי שמכרו נמכר עמו אמר הקב"ה לישראל מכרתי לכם תורתני כביכול נמכרתי עמה שנאמר ויקחו לי תרומה משל למלך שהיה לו בת יחידה בא אחד מן המלכים ונטלה ביקש לילך לו לארצו וליטול לאשתו אמר לו בתי שנתתי לך יחידית היא לפרוש ממנה איני יכול לומר לך אל תטלה איני יכול לפי שהיא אשתך אלא זו טובה עשה לי שכל מקום שאתה הולך קיטון אחד עשה לי שאדור אצלכם שאיני יכול להניח את בתי כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל נתתי לכם את התורה לפרוש הימנה איני יכול לומר לכם אל תטלוה איני יכול אלא בכל מקום שאתם הולכים בית אחד עשו לי שאדור בתוכו שנאמר ועשו לי מקדש:

מהמדרש הנפלא והנורא הזה נלמד שהשי"ת נתן לעמו ישראל את התורה הק', והוא כמו להבדיל א' שיצר מכונה והוא יודע שבכדי לתחזק את המכונה כמו שצריך צריך לטפל בה באופן מסויים ויחודי שמתאים למכונה זו שיצר, וזה כולל גם כן להזהר לא לקלקל אותה בטיפול לא נכון, וכן השי"ת שברא את עמו ישראל ושם אותנו בעולמו ונתן לנו את התורה הק', שבעת שנלמד אותה ונשמור אותה כראוי ונקיים מה שכתוב בתורה את מצוות עשה ולא תעשה, זהו הדבר הטוב והמשובח ביותר עבורינו, כי הוא יתברך בראנו ורק הוא יודע את הטוב ביותר עבורינו, ולכן כחלק מרצונו להיטיב לבריותיו נתן לנו את תורתו הק' שאם נשמע לקול התורה ששם נעלם רצונו יתברך ונקיים מה שכתוב בה יהיה זה עבורינו הטוב ביותר.

ואפי' אם יאמר האדם זה קשה לי, זה מגביל אותי, דבר פלוני מותר דבר זה אסור, ידע נאמנה שהוא האדם הוא המכונה, הוא לא יודע איך המכונה הזאת נעשתה,

הוא לא מבין מה טוב עבורה וכיצד היא יכולה וצריכה לעבוד, כי השי"ת עשה את המכונה הזאת שנקראת אדם בשביל להיטיב לו בזה ובבא, והתורה הק' הוא הדרך הנכונה והאמיתית כיצד יש לטפל ולשמר מכונה זו שנקראת אדם בכדי שיטב לו בעולם הזה ובעולם הבא

וזה מה שמלמדנו המדרש, שבל יחשוב האדם שאם יעסוק בתורה ויקיים אותה יפסיד מכך ח"ו, אלא ההיפך בתורה הק' נעלמים כל הברכות והטובות ברוחניות ובגשמיות, כי השי"ת בעל העולם הוא, והוא לבדו עשה ויעשה לכל המעשים, ואין דבר ולו הקטן ביותר שיעשה בעולם בלי גזרת השי"ת, והוא יתברך נתן לנו את תורתו, ושם בתורה הק' את כל הברכות וההשפעות הטובות באשר הוא יתברך נעלם בתורה הק', ואם הוא יתברך שם כל הטובות והברכות והישועות שם, הכסף והזהב פרדסים שדות וכרמים כל מנעמי העולם נעלמים בתורה הק',

ותיכף שהאדם משקיע את מוחו וליבו בעסק התורה ובקיום התורה, ומקבל עליו עול תורה לכבוד שמו יתברך, ולא ח"ו למטרת הבל וריק ככבוד מדומה וכיוצ"ב, אזי התורה הק' מזככת אותו ומשפעת בו אור וקדושה וכל מיני השפעות טובות.

עוד נלמד מהמדרש הזה שהשי"ת אומר שהוא נמכר כביכול עם התורה הק', ואינו יכול לעזוב את התורה הק' וע"כ הוא יתברך מבקש מעמנו שנעשה לו משכן לדור בו, שהשי"ת חפץ להשרות את שכינתו בנו ממש, מה נורא מאוד מאוד דברי המדרש האלו.

ובמינו שאין משכן אזי כל הבתי מדרשים שבהם עוסקים בתורה ומתפללים זה המשכן שהשי"ת שורה בו, ושבר ישראל עוסק בתורה גורם שיהיה השראת השכינה עליו ועל כל הסובב אותו.

ע"כ דבר זה הוא חיזוק גדול לכל א' וא' במקום להשקיע את חייו בהבל וריק לצבור הון ולרכוש עוד רכוש ולאגור עוד ועוד כסף וזהב, ישקיע האדם את עצמו בהשקעה הנכונה בלימוד וקיום התורה, ויעשה לעצמו שיעורים בכל מה שיכול במקצועות התורה, לעסוק בה יום ולילה לשבת בביהמ"ד או בביתו וללמוד עוד ועוד להתדבק בהשי"ת באמצעות התורה הק'.

והלא אמרו חז"ל **כל העוסק בתורה שכינה כנגדו**. והוא שהשי"ת שומע ומאזין ללימוד התורה הק', וזה הנחת רוח שיש לו מבני ישראל שעוסקים בתורה ומניחים חיי שעה ועסקים בחיי עולם, ואזי ממילא יבואו לו לאדם כל מיני השפעות טבות ויקרות בכל מה שצריך ולא יחסר לו מאומה כי כל הברכות וההשפעות גנוזים הם בתורה.

השי"ת יעזרינו שהיה לנו את הכח להתגבר ולהדבק בהשי"ת ובתורתו הקדושה אכ"ר

ספה"ק דגל מחנה אפרים

ועשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עומדים.

להבין זה איך שהוא נוהג גם בזה הזמן בקיצור נמרץ כי קבלתי מן
אא"ז זללה"ה כי קרש הוא אדם:

ולהבין זה הוא כי באותיות קרש הוא אותיות קשר והוא מרומז על
האדם שהוא המקשר כל העולמות ומייחדם זה בזה ולכן צריך האדם
לקשר עצמו ומחשבתו תמיד בבוראו ועל ידי זה נתקשרו קודשא בריך
הוא ושכינתיה וכל העולמות ומתקשרים ומתייחדים זה בזה ואם
חלילה הוא מקשר ומחבר עצמו אל השטות והבלי עולם שאין להם
קיום והם דברים שיש להם תכלית וסוף זהו שמקושר בשקר ח"ו שהוא
גם כן באותיות קרש וזהו מה שאמר אא"ז זללה"ה וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים כי תיכף כשסר עצמו מן הדביקות והתקשרות האמת
בבורא יתברך אזי עובד אלהים אחרים יחשב שנתקשר בהם שהם
בחינת שקר וידוע שהאדם נברא בטוב ורע ויש לפניו שני בחינות כמו
שכתוב (דברים ל טו) ראה נתתי לפניך את הטוב וגו' ובחרת בחיים
והתכלית העיקר הוא שישתדל בהתקשרות כל הדברים לשורשן
ולעשות מרע שבהם טוב על דרך (תהלים לד יד) סור מרע ועשה טוב
מן הרע תעשה טוב ולהבין זה כי כל בחינת רע בשורשו הוא טוב דרך
משל אכילה ושתייה וזיווג כשהוא מדבק עצמו כשעוסק בדברים האלה
לשורשם אזי באכילה ושתייה הוא מעלה ניצוצות קדושות ובזיווג גורם
זיווגים עליונים ובנים צדיקים וח"ו להיפוך אז וישמן ישורון ויבעט
היצר הרע מתגרה בו ודי לחכם וזהו (אבות פ"ד מ"א א) איזהו חכם
הלומד מכל אדם כאשר שמעתי בזה מאנשי קודש שהיו סביב אא"ז
ללה"ה אפילו מן היצר הרע יש ללמוד ממנו ויש בזה דרכים שונים

בדרך העבודה על ידי זה מעלין כל הרע לטוב ובזה מהפכין מידת הדין למידת הרחמים וזה ישל ומר שמרומז בפסוק ועשית את הקרשים למשכן היינו ועשו לי מקדש ושכנתיב תוכם ממש ויהיה בנין המשכן הזה בקרשים היינו בקשרים כנ"ל לקשר עצמול הבורא ברוך הוא ויקיים (משלי ג ו) בכל דרכיך דעהו אפילו כשעוסק בדברים ש הם מצד היצר הרע יראה לקשר עצמו בשורשם ובזה הוא מעלה אותם ונתעלה ונעשהמ רע טוב כנ"ל והוא שאמר עצי שטים היינו עצי לשון עצות שטים הוא מספר שטן רצה לומר אותם הדברים שהם אפילו מצד השטן כנ"ל עומדים היינו יהיה להםק ימה ועליה על דרך (בראשית כג ויקם השדה לאברהם היינו בשביל שהיהל אברהם היה לו קימה ועליה וכן הוא גם כן כאן הפירוש שמעלה ומקים אפילו חינת הרע שהם מצד השטן ויצר הרע ונעשה מרע טוב ובזה מהפכים מידת הדיןל מידת הרחמים ונמתקין כל הדינים כן יהיה במהרה בימינו אמן:

ספה"ק מאור ושמש

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וגו'.

פירש רש"י לי לשמי תרומה הפרשה יפרישו לי מממונם נדבה. יש לפרש על פי פשוטו פירוש רש"י הנ"ל. דהנה כשאדם רוצה לבא באמת לאמתו לעבודת הבורא ברוך הוא באמת לאמתו ליחד קודשא בריך הוא ושכינתא בכל עבודותיו צריך לזה פרישות גדול מבני אדם שלא יתחבר את עצמו לבני אדם שאינם הגונים רק לצדיקי הדור לפעמים לראות עבודתם השלימה והעיקר להתבודד במחשבתו תמיד להסתכל רוממות אלהותו יתברך שמו וזהו מדריגה אחת. ועוד צריך מדריגה אחרת שלא יאהב לקנות ממון הרבה רק צריך להיות במדת הסתפקות להסתפק במועט כי אם ח"ו יהיה אוהב כסף אזי לא יהיה יכול כלל לעבוד ה' באמת. והשני מדריגות אלו הם חיוב גדול לכל מי שרוצה לכנוס להיות עובד ה' באמת. וזהו פירוש כונת הרש"י הנ"ל עם פסוק הנ"ל ויקחו לי, כשתרצו ליקח כביכול קודשא בריך הוא דהיינו אלהותו יתברך שמו לשמי דהיינו לדבק קודשא בריך הוא ושכינתא וזהו לי לשמי, תרומה הפרשה מאת כל איש רצה לומר צריך מקודם לפרוש עצמך מאת כל איש שלא להתערב עצמך עם בני אדם רק להיות בהתבודדות גדול וזהו תרומה מאת כל איש. וגם צריך לפרוש את עצמו מתאוות ממון וזהו יפרישו לי ממונם רצה לומר שצריך לפרוש עצמו מממון שלא ירדוף אחר ממון רק ההסתפקות ואז ידבנו לבו לה' ויהיה יכול ליקח לי

לשמי כביכול דהיינו ליחד העולמות העליונים עם התחתונים באין סוף ב"ה וברוך שמו כמובן. ואמנם יקרה לפעמים שנדמה לאדם שנצרך לממון ונותן עיניו בממון לפי שעה באומרו שלאחר זמן יהיה פרוש לשמו יתברך, על כן סיים רש"י ואמר נדבה רצה לומר שיהיה מיד בלי להניח לימים הבאים כי זה חילוק בין נדר לנדבה שנדבה אומר הרי זו ומפריש מיד ונדר אומר הרי עלי שמקבל על עצמו להפריש לאחר זמן והבן:

ספר זרע קודש

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו כו'.

הכלל שמכל דבר שבעולם יכולין ליקח רמיזא דחכמתא, איך לעבוד אותו ית"ש כמו שמבואר בספרים, ובאמת יש להאדם להעמיק בדבר זה הרבה, שלפעמים בא לאדם מחשבה בטילה ומבוטלת, שכל ימי עולם לא יהיה הוא צריך למחשבה זו, למשל אילו היה מלך היה עושה כך, וכך היה מתנהג, ומשוטט מחשבתו בזה שעה או יותר, וכשמיישב את עצמו אחר כך מה זה היה במחשבתו זמן זה דברי שטות כאלה, שהם תוהו ובוהו, ויעמיק מחשבתו לאמר, הלא כל דיבור נשפע מעולם העליון, וכן כל מעשה ומחשבה, ואיך בא למחשבתו דבר תוהו ובוהו כזה, ויבין שגם מזאת המחשבה יוכל להיות עבודתו ית"ש וקיום עולם, כמו שהיה עולם התוהו, ואחר כך נבנה ונברא העולם התיקון מהתוהו, נמצא שמהתוהו נברא העולם, כן ממחשבה זו הגם שהיא תוהו, יכול לבוא ממנה תיקון למצוא גם שם איזה רמיזא דחכמתא כנ"ל, כי באמת שמחשבה של אדם בא מעולמות עליונים מאוד, כי השכל והמחשבה אנו רואין שזהו עיקר האדם, והכל הולך אחר המחשבה, כי נשתלשל מעולם עליון יותר מבחינות מדריגות דיבור ומעשה וזהו שאומרים (בשיר היחוד ליום השבת) ודברת עמם מן השמים, עמ"ם ר"ת מ'אוד ע'מקו מ'חשבותיך (תהלים צב, ו), כמו שפירשתי פירוש זה במקום אחר, שמחשבה עליונה נשתלשלה לכל מיני עומק, שגם משם יהיה יכול האדם לדבק עצמו במחשבה עליונה עולם המחשבה, וזהו שאמרו שבמתן תורה במעמד הר סיני שהיה בדיבור ודיבור הוא מדריגה תחתונה, רק שדברת עמם מן השמים מדריגה עליונה מאוד, הוא עולם המחשבה, וזהו שרמו שעמ"ם ר"ת מ'אוד ע'מקו מ'חשבותיך כנ"ל, ולכן יש במחשבה של אדם גם כן השתלשלות זה, ממחשבה עליונה ית"ש שהיה עולם התוהו ותיקון, כן מחשבת תוהו ובוהו כנ"ל נשתלשל מעולם התוהו, ועל ידי שמדבק האדם את עצמו בו ית"ש, גם על ידי מחשבה זאת כשחושב ומיישב דעתו אחר כך כנ"ל, על ידי זה מתקן גם בחינת עולם התוהו, ומביא אותו לתיקון כשיודע שהכל מאתו ית"ש

המהוה כל הויות, ומקבל גם במחשבה זאת עול מלכותו ית"ש. וזהו שנאמר ויקחו לי תרומה מאת כל כו', שיקח לעצמו התרוממות לעבודתו ית"ש, להבין איך לרומם אותו ית"ש מאת כל דבר שבעולם, ואחר כך חוזר ומפרש יותר, איש אשר ידבנו לבו, אפילו בכל מיני תאוות שהוא מתאוה, גם שם יכול למצוא דרך לעבודתו יתברך, ולא יאמר כיון שאני בעומק כ"כ, אי אפשר לי לבוא לשלימות, ולזה אמר איש אשר ידבנו לבו כנ"ל, משם תקחו את תרומתי, לרומם אותו ית"ש, וס"ת ויקחו לי תרומה, יה"ו, רומז להנ"ל שיחשוב בדעתו שהכל מאתו ית"ש, המהוה כל הויות, ובר"ת ויקחו לי תרומה מ'את כ'ל, ר"ת מלכות כנ"ל, שבכל דבר יקבל עול מלכותו ית"ש, וכשמקבל עול מלכותו בכל דבר ודבר, על ידי זה על ידי זה נתנשא ונתרומם הדבר ההוא לקדושתו ית"ש, ועל ידי זה מביא השפעות טובות וקיום לעולם ורפואה לכל דבר, על ידי שהשפעות מלכותו על הדבר ההוא, על ידי זה נשפע רב שפע לכל הדברים:

ועשו ארון עצי שטים.

במדרש כששמע משה ועשו לי מקדש תמה, הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו, (דה"ב ב, ה) אמר ית"ש אין אני מבקש מכם רק עשרים קרש בצפון כו'. וכן ק' ול' ה' בכח (תהלים כט, ד), אין אומר בכוחו, אלא בכח של כל אחד ואחד כו', כי הנה מצינו במדרש תנחומא (תרומה י') שעצי שטים היו מרמזים על תשובה, ששטים לשון שטות, שאין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות (סוטה ג.), וכן יש בספרים לכפר על מעשה שטים, ורמז לדבריהם ששטי"ם גימטריא שט"ן, לכפר על מעשה האדם שמסיתו השטן, שהשטן הוא היצר הרע מסית האדם לחטוא, נמצא שמורה על תשובה, והנה אמרו ז"ל (קידושין ל ע"ב) בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין, וזהו עיקר העצה נגד היצר הרע:

וזהו שנאמר ועשו ארון עצי שטים, עצי לשון עצה שטים לשון שטות עצה נגד היצר הרע כנ"ל, והניחו בארון זה של עצי שטים, התורה, לרמוז כנ"ל, לשבר כח השטן שגימטריא שטי"ם על ידי התורה, ולכן היו בארון מדות שבורות חצי האמה, לרמוז לשבור כח היצר הרע והגוף בכל מדה ומדה, כי מן הסתם אם הגוף בטבעו רוצה דבר זה אינו טוב לנשמה, ולכן ישבור טבעו ומדותיו, וכן אם ח"ו כבר חטא, ישבור לבו בקרבו, ולב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה (תהלים נא, יט), ועיקר תשובה הוא התורה כמו שאמרו חז"ל (ויק"ר כה, א) אם היה רגיל ללמוד דף אחד ילמוד שני דפיין:

ועיקר חסידות הוא התורה הקדושה בהתמדה, כי אמרו ז"ל (זוה"ק ח"ב קיד ע"ב) איזה חסיד המתחסד עם קונו, הפירוש כי אורייתא וקודשא בריך הוא חד, והתורה הקדושה נקראת (משלי לא, כו) תורת חסד, וקודשא בריך הוא חסד אל כל היום (תהלים נב, ג), ואם תרצה אתה גם כן להיות חסיד, תתחסד עם קונך, שתדבק

בקודשא בריך הוא ותורתו, שהם חסד, ותקרא גם כן חסיד, וזה שאמרו במדרש הנ"ל על ועשו ארון עצי שטים, שאין ית"ש בא רק בכוחו של כל איש ואיש, שהארון עצי שטים מרמז על תשובה כנ"ל, ויאמר נא האדם, איך יש בי כח לתקן עוותתי [דהלא] אין קץ להסיגופים שצריך אני ואין שיעור להם, לזה אמר שאין ית"ש בא רק בכוחו של כל אחד ואחד, וכן במתן תורה, היה קול ה' בכח של כל אחד ואחד, שית"ש אינו בא רק לפי כח האדם כנ"ל:

בעזרת השי"ת

הננו להודיע בזה לקהל הקדוש
ובאי בית ה' שבע"ה ביום ה'
פרשת תצוה ט' להודש אדר א'
יתקיים בבית מדרשינו
רח' מהרש"ל 11

תפילת מנחה

תיקון שובבי"ם

מעמד מסירת מודעה

תפילת מנחה ותיקון שובבי"ם: 415.

לאחר תפילת מנחה מעמד מסירת מודעה

תפילת מעריב: 50.

על המתענים לקבל עליהם

תענית בתפילת המנחה דיום ד'.